

Μελέτη για το δρόμο Σουληνάρι-Κορυφάσιο

Με χρήματα του επιχειρηματία καπετάν Βασίλη Κωνσταντακόπουλου θα χρηματοδοτηθεί η μελέτη της βελτίωσης του δρόμου Σουληνάρι-Κρεμμύδια-Κορυφάσιο. Το Νομαρχιακό Συμβούλιο Μεσσηνίας ενέκρινε την προγραμματική σύμβαση για την εκπόνηση της συγκεκριμένης μελέτης, που θα γίνει με την ευθύνη της Αναπτυξιακής. Στη

σύμβαση μετέχουν επίσης οι Δήμοι Χιλιοχωρίων και Νέστορος, ενώ όπως έγινε γνωστό, από τα 205.870 ευρώ της μελέτης τα 30.000 ευρώ θα τα βάλει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και όλα τα υπόλοιπα χρήματα ο καπετάν Βασίλης. Σε 4 μήνες θα εκπονηθούν όλες οι μελέτες για το δρόμο και θα χρειαστούν κι άλλοι 4 για όλες τις απαιτούμε-

νες εγκρίσεις.

Πρόκειται για ένα δρόμο περίπου 14 χιλιομέτρων, για τον οποίο προβλέπεται βελτίωση - διαπλάτυνση και παρακάμψεις των Κρεμμυδίων και του Κορυφασίου. Κατά τη συζήτηση έγινε η ενημέρωση πως υπάρχουν απαλλοτριώσεις σε 200 μέτρα πριν τα Κρεμμύδια και σε 7,5 χιλιόμετρα μετά τα Κρεμμύδια.

Βλασαιίκο κουίζ!!!

Ποιος Βλασαιίος με γυρισμένη την πλάτη στο φωτογραφικό φακό παρακολουθεί συγκεκριμένο θαλάσσιο σπορ στο οποίο συμμετέχει και ο γιος του; Είναι το ίδιο πρόσωπο που το καλοκαίρι τρελαίνεται να παίζει πρέφα στην πλατεία του χωριού. Άσε που όταν κατεβαίνει στο χωριό θεωρεί απαράδεκτο το βράδυ να απουσιάσει έστω και για λίγο από το χωριό.

Ληστεία στα Κρεμμύδια

Στις 4 Φεβρουαρίου 2010 το πρωί ιδιώτης ταχυδρομικός πράκτορας πήγαινε στην πλατεία του χωριού Κρεμμύδια για να μοιράσει τις συντάξεις των δικαιούχων του χωριού. Την ώρα που ο ταχυδρομικός πράκτορας προσπαθούσε να σταθμεύσει, είδε μια ασημί μερσεντές να πέφτει πάνω στο δικό του αυτοκίνητο, από την πλευρά του συνοδηγού και στο σημείο του μπροστινού τροχού - φτερού. Αυτό ήταν αρκετό για να ακινητοποιηθεί το αυτοκίνητο του ταχυδρόμου. Ο ένας εκ των δύο επιβατών της μερσεντές, που αποδείχτηκε ότι ήταν κλεμμένη από την Τρίπολη φορώντας κουκούλα, πλησίασε το αυτοκίνητο του ταχυδρόμου και τον απείλησε με ένα πιστόλι. Ταυτόχρονα, έσπασε το τζάμι του συνοδηγού και άρπαξε το σάκο με τα χρήματα. Οι δύο ληστές στη συνέχεια με το αυτοκίνητό τους αναπτύσσοντας μεγάλη ταχύτητα ακολούθησαν το δρόμο που οδηγεί από τα Κρεμμύδια προς την περιοχή Χατζή από εκεί πέρασαν από Βλάση και Μηλιώτη και βρέθηκαν στα χωριά του

Αριστομένη. Η αστυνομία κατάφερε να εντοπίσει τους δράστες στα χωριά του Αριστομένη. Αμέσως ξεκίνησε τη διακριτική παρακολούθησή του και παράλληλα ειδοποιήθηκαν ενισχύσεις. Η ακινητοποίηση του οχήματος των ληστών έγινε στα πρώτα σπίτια του χωριού Μάνεσι, πάνω σε μια στροφή. Μόλις το αυτοκίνητό τους εγκλωβίστηκε, οι δύο δράστες πετάχτηκαν έξω με τα όπλα στα χέρια και προσπάθησαν να διαφύγουν προς τα αγροκτήματα, παίρνοντας διαφορετικές κατευθύνσεις. Οι αστυνομικές δυνάμεις τους καταδίωξαν, ενώ έριξαν και πυροβολισμούς στον αέρα για εκφοβισμό, χωρίς αποτέλεσμα, αφού οι ληστές συνέχισαν να τρέχουν. Μάλιστα, λίγα μέτρα πιο κάτω εγκατέλειψαν την τσάντα με τα χρήματα και το ένα πιστόλι και χάθηκαν στη χαράδρα του βουνού. Την ίδια στιγμή έφτασε αστυνομική δύναμη με πάνω από 50 άνδρες, με επικεφαλής τον αστυνομικό διευθυντή, ταξίαρχο Γιώργο Καραβίτη, και άρχισε ένα άγριο κυνηγητό, χωρίς επίσης αποτέλεσμα.

Από τη νέα γενιά των Βλασαιίων

Ο Μιχάλης Μαργαρίτης με ρίζες από το Βλάση, αφού η μητέρα του γεννήθηκε στο Βλάση, ανήκει στη νέα, την ελπιδοφόρα γενιά. Εδώ τον βλέπουμε να τον αποθανατίζει ο φωτογραφικός φακός παίζοντας με την αγαπημένη του κιθάρα.

Ένας Κρητικός στο Βλάση

Στις αρχές της δεκαετίας του 1930 εμφανίστηκε στο Βλάση ένας Κρητικός με κρητική διάλεκτο που έκανε τους Βλασαιίους να μην τον καταλαβαίνουν πολλές φορές. Το επάγγελμά του «μπετατζής». Ήταν η εποχή που άρχιζε να μπαίνει στη ζωή μας το τσιμέντο. Ήταν ψηλός, εργατικός, τίμιος, ευθύς στον χαρακτήρα και συνεργάσιμος. Ο Γεώργιος Αντωνίου Μάστορας στο βιβλίο του «Το Βλάση» κάνει εκτενή αναφορά στη ζωή του «Μαστρογιάννη» όπως τον αποκαλούσαν οι Βλασαιίοι και δίνει τα παρακάτω περιστατικά από τη ζωή του στο Βλάση: «Όταν κάποτε ο Μαστρογιάννης έπαιζε με κάποιους Βλασαιίους «πασέτα» αυτοί συνεννοήθηκαν να κλέψουν τον Κρητικό. «Τέρτσο Μαστρογιάννη χάνεις» του λέει ο παίκτης της κάσας και αμέσως μετά «Σώτο Μαστρογιάννη χάνεις». Ο Κρητικός βλέποντας την αδικία λέει με ήρεμο τόνο: «Το τέρτσο-τέρτσο και το σώτο-σώτο του Μαστρογιάννη ποιο είναι;». Κάποτε ο Μαστρογιάννης πήγε στο Μηλιώτη να φτιάξει μια βεράντα του Τσίτσα. Στη συμφωνία που έκανε ήταν να του προσφέρει ο ιδιοκτήτης φαγητό μεσημέρι και βράδυ. Ο ιδιοκτήτης όλες τις μέρες που δούλευε του έδινε για φαγητό ντοματοσαλάτα. Μόλις τελείωσε τη δουλειά του και πληρώθηκε πήγε στο καφενείο και φώναξε: «Ο Θεός λυπήθηκε τις ουρές και δεν έδωσε μια στον Τσίτσα». Ένας από τους θαμώνες του καφενείου τον ρώτησε γιατί μιλά έτσι και αυτός του απάντησε: «Τριάντα μέρες δούλεψα, εξήντα ντοματοσαλάτες έφαγα». Κάποια μέρα πέθανε ένας καλός του

φίλος στη Δροσιά. Όταν το έμαθε πήγε από το Βλάση στη Δροσιά με τα πόδια. Φτάνοντας στο σπίτι του νεκρού κάνει το σταυρό του πάνω στο φέρετρο και λέει: «Θεέ μου, ένα φίλο είχα και εγώ, πάει στο διάβολο και αυτός». Μια μέρα ο Μαστρογιάννης πήγε στη βρύση και βρήκε έναν Βλασαιίο ονόματι Παναγιώτη που δεν είχε παπούτσια να πλένει τα πόδια του και να του μιλά για το πανηγύρι του δεκαπενταύγουστου. Μετά από λίγο πήγε στο καφενείο και λέει στον κόσμο: «Αυτός ο Παναγιώτης συνεχώς ψηλώνει, αλλά μυαλό δεν βάζει. Παπούτσια δεν έχει πανηγύρια γυρεύει». Λίγο πριν τον πόλεμο του 1940 ο Μαστρογιάννης παντρεύτηκε στο χωριό Καραμανώλη και εγκαταστάθηκε εκεί. Όταν κάποτε ήρθε επίσκεψη στο

Βλάση μόνος του ο Βαγγέλης Ντούβαλης που θεωρείτο γόνος τον ρώτησε: «Γιατί δεν έφερες και την κυρά σου να την γνωρίσουμε;». Ο Μαστρογιάννης αντέδρασε έντονα και του είπε: «Τι είπες βρε αθεόφοβε, να την ξεφουρτσίσεις θέλεις και αυτή;». Ο Μαστρογιάννης απέκτησε μια κόρη. Κάποτε την βρήκε να φιλιέται με ένα αγόρι που αργότερα παντρεύτηκε. Ο Μαστρογιάννης πήγε αμέσως στο σπίτι του αγοριού και λέει στον πατέρα του: «Σήμερα συνέλαβα την κόρη μου με το γιο σου να γλύφονται σαν τους σαλιγκαρούς στη σταφίδα». Οι γονείς του αγοριού που γνώριζαν τις σχέσεις του γιού τους και ήθελαν την κόρη του Μαστρογιάννη για νύφη του απάντησαν: «Να τους στεφανώσουμε το ταχύτερο Μαστρογιάννη» όπως και έγινε».

Προσφορά στην εκδήλωση του Συλλόγου

Στην εκδήλωση του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαιίων ο Σάκης Κακούρης του Φωτίου πρόσφερε για κλήρωση στη λαχειοφόρο αγορά έναν πίνακα που ονομάζεται «Το κορίτσι με την τρομπέτα» και είναι μικτά υλικά σε μουσαμά. Η αξία του είναι πάνω από 1.000 ευρώ. Να σημειώσουμε ότι πίνακες και κατασκευές του Σάκη Κακούρη προωθούνται στην Αθήνα από γνωστή γκαλερί στο Κολωνάκι καθώς και στο Λονδίνο. Επίσης, ο Σάκης Κακούρης μαζί με μια ομάδα νέων ανθρώπων έχουν δημιουργήσει τους Bleeps που διαπρέπουν στο χώρο της μεταμοντέρνας τέχνης. Έργα αυτού και της ομάδας του βρίσκονται σε διάφορα μέρη της Ελλάδας, της Αγγλίας, της Γαλλίας και της Ιταλίας.

Ο ηρωικός θάνατος του Γιάννη Λυμπερόπουλου στο Μπιζάνι

Ο Λυμπερόπουλος Γιάννης του Παναγιώτη δόξασε το Βλάση, δόξασε τη Μεσσηνία, δόξασε την πατρίδα μας με την προσφορά του και την ηρωική του θυσία. Αγνή μορφή, φιλόπατρις, δραστήριος και ριψοκίνδυνος ξεχώριζε ανάμεσα στους συμπολεμιστές του και αυτό το αναγνώριζαν και οι ίδιοι. Στην πρώτη γραμμή του πολέμου βρέθηκε υπηρετώντας τις δυνάμεις της στρατιάς Ηλείου. Στη λυσσαλέα μάχη του Μπιζανίου, στις 19 Φεβρουαρίου 1913, πολεμούσε με ηρωισμό και αυταπάρνηση αδιαφορώντας για τη ζωή του. Το χρέος στην πατρίδα υπερέχει όλων. Σ' αυτή τη μάχη άφησε και την τελευταία του πνοή. Το θανάσιμο βόλι του εχθρού τον βρήκε όρθιο συμβιβασμένο με το θάνατο, ασυμβίβαστο στα θέματα χρέους προς την πατρίδα. Αξίζει να σημειώσουμε ότι φεύγοντας για τον πόλεμο αποχαιρέτησε όλους, έναν-έναν, τους Βλασαιίους λέγοντάς τους ότι δε θα επέστρεφε ζωντανός στο χωριό. Ο ίδιος είχε προβλέψει την πορεία του στο μέτωπο του πολέμου.

